Ἀριθμὸς 34999

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ

Τοῦ ὑπ' ἀριθμὸν 895)18.9.1978 προγράμματος Δημοσίου αναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου ἐνυποθήκου περιουσίας, τοῦ παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν Δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ Χρήστου Γ. Ματθαιοπούλου, κατοικοεδρεύοντος ἐν Πάτραις (Φιλοποίμενος 49).

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν ΓΕΩΡΓΙΟΣ ΠΑΝΑΓΙΩΤΟΥ ΚΟΣΜΑΣ, κατοικοεδρεύων ἐν Πάτραις, ὁδὸς Δημητρίου Βότση ἀριθμὸς 42 Α' ὅροφος, ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος δηλοποιῶ ὅτι συμφώνως τῷ ἄνω ὑπ' ἀριθμόν 895)18.9.1978 προγράμματι δημοσίου αναγκαστικοῦ πλειστηριασμοῦ ἀκινήτου περιουσίας τοῦ ἄνω παρὰ τῷ Πρωτοδικείῳ Πατρῶν Δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ Χρήστου Γ. Ματθαιοπούλου, κατοίκου Πατρῶν, τὴν πέμπτην (5ην) τοῦ μηνὸς Νοεμβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν ἀπὸ τῆς 10ης πρὸ μεσημβρίας ἕως τῆς 12ης μεσημβρινῆς τῆς αὐτῆς ἡμέρας, καὶ ἐνώπιον ἐμοῦ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου Συμβολαιογράφου Πατρῶν Γεωργίου Παναγιώτου Κοσμᾶ, κατοικοεδρεύοντος ἐν Πάτραις, καὶ ἐν κωλύματί μου ἐνώπιον παν τὸς νομίμου ἀναπληρωτοῦ μου, καὶ ἐν τῇ εἰσόδῳ τῆς ἐνταῦθα καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Βότση ἀριθμὸς 42 πολυκατοικίας, τῇ ὁδηγούσῃ εἰς τὸν πρῶτον ὅροφον ταύτης ἔνθα εὑρίσκεται τὸ γραφεῖον μου, ἰδιοκτησίας Εὐτυχίου Ἀντωνίου Πεντάρη, ἐκτίθεται εἰς δημόσιον ἀναγκαστικὸν πλειστηριασμόν, ἡ διὰ τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 893)8.9.1978 ἐκθέσεώς του ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ ἄνω Δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ ἀναγκαστικῶς κατασχεθεῖσα καὶ ἐν αὐτῇ ἀναφερομένη καὶ περιγραφομένη ἀκίνητος καὶ ἐνυπόθηκος περιουσία τοῦ ὀφειλέτου Νικολάου Ἰωάννου Θεοφιλάτου κατοίκου Πατρῶν, καὶ ἤδη τελοῦντος εἰς κατάστασιν πτωχεύσεως, καὶ ἐκπροσωπουμένου νομίμως ὑπὸ τοῦ ὁριστικοῦ συνδίκου τῆς πτωχεύσεως ταύτης κ. Σπυρίδωνος Παπαδοπούλου δικηγόρου κατοίκου Πατρῶν, τῇ ἐπισπεύσει τῆς ἐν Ἀθήναις ἑδρευούσης Ἀνωνύμου Τραπεζιτικῆς Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ Α.Ε.» ἐκτελούσης τὴν ὑπ' ἀριθμὸν 288)1977 διαταγὴν πληρωμῆς τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, καὶ ἵνα ἐκ τοῦ ἐκπλειστηριάσματος ταύτης πληρωθῇ ἡ ἀνωτέρω ἐπισπεύδουσα Τράπεζα, τὴν ἣν δικαιοῦται λαμβάνειν ἀπαιτησίν της συμφώνως πρὸς τὴν ἀπὸ 3—8—1978, κοινοποιηθεῖσαν πρὸς τὸν κ. Σπῦρον Παπαδόπουλον δικηγόρον κάτοικον Πατρῶν, ὡς ὁριστικὸν σύνδικον τῆς πτωχεύσεως τοῦ ἀνωτέρω ὀφειλέτου Νικολάου Ἰωάννου Θεοφιλάτου, ἐπιταγὴν πρὸς πληρωμήν, ὡς ἡ ὑπ' ἀριθμὸν 1519—Γ)3—8—1978 ἔκθεσις ἐπιδόσεως ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν τοῦ αὐτοῦ ἄνω δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ. Ἤτοι: 1) Δραχμὰς 828.109 δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον ἐντόκως πρὸς 14% ἀπὸ 22—4—1977 μέχρις ἐξοφλήσεως.—2) Δραχμὰς 67.763 δι' ἐπιδικασθὲν κεφάλαιον νομιμοτόκως ἀπὸ 22—4—1977 μέχρις ἐξοφλήσεως.—3) Δραχμὰς 26.200 δι' ἐπιδικασθεῖσαν δικαστικὴν δαπάνην νομιμοτόκως ἀπὸ 16—7—1977, ἤτοι ἀπὸ τῆς κοινοποιήσεως πρὸς τὸν ἀνωτέρω ὀφειλέτην Νικόλαον Θεοφιλᾶτον, τῆς ἀπὸ 9—7—1977 ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμὴν, ὑπὸ ἀντιγράφου ἐξ ἀπογράφου τῆς ἀνωτέρω διαταγῆς πληρωμῆς, (ὡς ἡ ὑπ' ἀριθ. 15884Β)15—7—1977 ἔκθεσις ἐπιδόσεως τοῦ αὐτοῦ ἄνω δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ, μέχρις ἐξοφλήσεως.—4) Δραχμὰς 12.000 διὰ σύνταξιν τῆς ἄνω ἀπὸ 9—7—1977 ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμήν, ἐξοδα ἀντιγράφου, ἀπογράφου, καὶ ἐπίδοσιν αὐτῆς νομιμοτόκως ἀπὸ 16—7—1977 ὅτι ἐκοινοποιήθη ἡ ἄνω ἐπιταγὴ πρὸς πληρωμήν.— 5) Δραχμὰς 15.000 διὰ σύνταξιν τῆς ἀπὸ 1—8—1978 ἐπιταγῆς πρὸς πληρωμήν, ἐπιδοθείσης τῆς ἐπιταγῆς ταύτης εἰς τὸν κ. Σπῦρον Παπαδόπουλον δικηγόρον κάτοικον Πατρῶν, ὡς ὁριστικὸν σύνδικον τῆς πτωχεύσεως τοῦ ἀνωτέρω ὀφειλέτου Νικολάου Ἰωάννου Θεοφιλάτου, καὶ ταύτας νομιμοτόκως μέχρις ἐξοφλήσεως, ὡς καὶ δραχμὰς 5.000 διὰ τὴν ἐντολὴν πρὸς ἐκτέλεσιν, καὶ κατὰ προτίμησιν τὰ τῆς ἐκτελέσεως καὶ πλειστηριασμοῦ ἐν γένει ἔξοδα μέχρις πέρατος αὐτοῦ. Ἀντίκλητόν της ἐν Πάτραις διορίζει τὸν κ. Διευθυντὴν τοῦ ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς πλατείας Τριῶν Συμμάχων ὑποκαταστήματός της κ. Παναγιώτην Κοντόγεωργαν κάτοικον Πατρῶν. Ἡ ἐκπλειστηριαζομένη ἀκίνητος καὶ ἐνυπόθηκος περιουσία τοῦ ἀνωτέρω ὀφειλέτου Νικολάου Ἰωάννου Θεοφιλάτου κατοίκου Πατρῶν, εἶναι ἡ ἑξῆς ὡς αὕτη περιγράφεται ἐν τῇ ὑπ' ἀριθμῷ 893)1978 ἐκθέσει ἀναγκαστικῆς κατασχέσεως τοῦ αὐτοῦ ἄνω δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ. Τὸ ὑπὸ στοιχεῖον Κ—Ι ἀτελὲς κατάστημα τοῦ ἡμιϋπογείου ὀρόφου τῆς ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Θεσσαλονίκης καὶ Ζακύνθου κειμένης ἡμιτελοῦς πολυκατοικίας, ἐκτισμένης ἐπὶ οἰκοπέδου ἐκτάσεως μέτρων τετραγωνικῶν διακοσίων ἑξήκοντα δύο καὶ ἐννενήκοντα ἑκατοστῶν (262,90) καὶ συνορευομένης γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ ἰδιοκτησίαν Γερασίμου Βουτσινᾶ, δυτικῶς μὲ ὁδὸν Ζακύνθου, ἀρκτικῶς μὲ ὁδὸν Θεσσαλονίκης καὶ μεσημβρινῶς μὲ οἰκόπεδα καὶ πέραν τούτων μὲ οἰκίας τῶν ἑξῆς ἰδιοκτητῶν ἐξ ἀνατολῶν πρὸς δυσμάς, Παναγιώτου Ἀντωνοπούλου— Δημ. Λιάπη — Ροδούλας χήρας Ἠλία Παγκάλου — Ἀναστασίας συζύγου Ἀγγέλου Καλαφάτη, καὶ Θεοδώρου Ι. Κατσούδα, — Σταυρούλας χήρας Νικολάου Φωτούχου, Σαλούρου καὶ Ἀχιλλέως Ἠλιοπούλου, ὡς καὶ ἀκαλύπτου χώρου τῆς πολυκατοικίας, ἀποτελούμενον ἐξ ἑνὸς ἀδιαμορφώτου χώρου, ἄνευ δσπέδου, καὶ ἄνευ τοιχοποιίας, καὶ ἐστεγασμένου διὰ τῆς ὕπερθεν τσιμεντίνης πλακός τοῦ Ἀου ὀρόφου τῆς πολυκατοικίας, ἔχοντος ἐπιφάνειαν 110 τ.μ., ὄγκον 297 κ.μ., ποσοστὸν συνιδιοκτησίας ἐπὶ τοῦ ἄνω οἰκοπέδου τῆς πολυκατοικίας 76,40)1000, συνορευόμενον γύρωθεν ἀνατολικῶς μὲ χῶρον ΔΕΗ, κοινόχρηστον διάδρομον, καὶ κοινόχρηστον ἐύσοδον δυτικῶς μὲ ὁδὸν Ζακύνθου, ἀρκτικῶς μὲ ὁδὸν Θεσσαλονίκης καὶ μεσημβρινῶς μὲ οἰκίαν Ἀχιλλέως Ἠλιοπούλου, ἀκάλυπτον χῶρον καὶ πέραν τούτου μὲ οἰκόπεδον Σαλούρου. Ἐξετιμήθη δὲ τοῦτο παρὰ τοῦ ἄνω δικαστικοῦ ἐπιμελητοῦ κατὰ τὴν ἐκτέλεσιν, ἀντὶ δραχμῶν ἑπτὰ χιλιάδων (7.000) κατὰ τετραγωνικὸν μέτρον, καὶ συνολικῶς δραχμὰς ἑπτακοσίας ἑβδομήκοντα χιλιάδας (770.000). Τιμὴ ἵνα χρησιμεύσῃ ὡς πρώτη προσφορὰ κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ, καὶ πρὸς ἔναρξιν αὐτοῦ ὁρίζεται τὸ ἓν δεύτερον τῆς γενομένης κατὰ τὴν ἡμέραν τῆς ἐκτελέσεως ἐκτιμήσεως, ἤτοι δραχμὰς τριακοσίας ὀγδοήκοντα πέντε χιλιάδας (385.000). Ὅτι ἡ κατακύρωσις γενήσεται εἰς τὸν προσφέροντα τὴν μεγαλυτέραν τιμήν, ἀφοῦ προηγουμένως τρεῖς (3) φορὲς γίνῃ πρόσκλησις πρὸς πλειοδοσίαν. Ὁ ὑπερβαματιστὴς ὀφείλει νὰ καταβάλῃ ἀμέσως τὸ ἐκπλειστηρίασμα, ἢ ἐὰν ἤθελεν δοθῇ εἰς αὐτὸν προθεσμία δέκα πέντε (15) ἡμερῶν, πρὸς καταβολὴν μέρους αὐτοῦ, ὑποχρεοῦται νὰ δώσῃ ἀνάλογον ἐγγύησιν διὰ τὴν ἐκπλήρωσιν ὅλων τῶν ὑποχρεώσεών του. Ἐὰν δὲν καταβάλῃ τὸ ἐκπλειστηρίασμα γίνεται ἀναπλειστηριασμός. Ἐὰν κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν δὲν ἤθελεν ἐπιτευχθῇ τὸ αὐτὸ τίμημα, ὁ μὴ καταβαλὼν πρῶτος ὑπερβαματιστὴς εὐθύνεται εἰς συμπλήρωσιν, ἐὰν δὲ ἀντιθέτως ἤθελεν ἐπιτευχθῇ μεῖζον ποσὸν δὲν ὑπάρχει ἀπαίτησις διὰ τὸ ἐπὶ πλέον, ὑπὲρ τοῦ μὴ καταβαλόντος πρώτου ὑπερβαματιστοῦ. Κατὰ τὸν ἀναπλειστηριασμὸν ὁ πρῶτος ὑπερβαματιστὴς δὲν δύναται νὰ πλειοδοτήσῃ, δικαιοῦται ὅπως, μέχρις τῆς ἐνάρξεως τοῦ πλειστηριασμοῦ καταβαλὼν τὸ ἐκ πλειστηρίασμα μετὰ τῶν ἐξόδων τοῦ πλειστηριασμοῦ νὰ ζητήσῃ τὴν εἰς αὐτὸν κατακύρωσιν τοῦ πράγματος. Ὁ ὑπερβαματιστὴς διὰ λογαριασμὸν τρίτου, ὀφείλει ἀμέσως μετὰ τὴν κατακύρωσιν νὰ δηλώσῃ ἐνώπιόν μου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου, τὸ ὄνομα ἐκείνου ὑπὲρ οὗ ὑπερβαματίσεν, ἐντὸς δὲ προθεσμίας ὀκτὼ (8) ἡμερῶν ἀπὸ τῆς ἡμέρας τῆς κατακυρώσεως ὀφείλει ὁ τρίτος νὰ δηλώσῃ ἐνώπιόν μου ὡς ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου τὴν ἀποδοχὴν αὐτοῦ. Παρερχομένης ἀπράκτου τῆς προθεσμίας ταύτης, ἢ ἀρνουμένου τοῦ τρίτου ὅπως ἀποδεχθῇ ταύτην (τὴν κατακύρωσιν) θεωρεῖται ὁ ὑπερβαματίσας διὰ τὸν τρίτον, ὡς ὑπερβαματίσας δι' ἑαυτόν. Πλείονες δύνανται ἀπὸ κοινοῦ νὰ πλειοδοτήσωσιν. Ἐὰν δὲν ἐμφανισθοῦν πλειοδόται τὸ πλειστηριαζόμενον ἀκίνητον κατακυροῦται εἰς τὸν ὑπὲρ οὗ ἡ ἐκτέλεσις εἰς τὴν τιμὴν τῆς πρώτης προσφορᾶς, τῇ αἰτήσει του. Ἐὰν δὲν ὑποβληθῇ αἴτησις γίνεται ἐντὸς τεσσαράκοντα (40) ἡμερῶν νέος πλειστηριασμός. Ἡ ἐπισπεύδουσα, ὁ ἄνω δικαστικὸς ἐπιμελητὴς καὶ ἐγὼ ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπάλληλος οὐδεμίαν εὐθύνην ἀναλαμβάνομεν ἔναντι οἱουδήποτε διὰ τὴν ἔκτασιν, τὰ ὅρια, τοὺς τίτλους, οὐδὲ διὰ τὴν κατάστασιν εἰς ἣν εὑρίσκεται τοῦτο σήμερον, τῶν βουλομένων ὅπως πλειοδοτήσωσιν, ὀφειλομένων νὰ λάβωσιν προηγουμένως γνῶσιν αὐτῶν. Ὁ τελευταῖος ὑπερβαματιστὴς δὲν ἀποκτᾶ πλείονα δικαιώματα τῶν ὅσων ἔχει ἐπ' αὐτοῦ ὁ ὀφειλέτης. Προσκαλοῦνται ὅθεν οἱ βουλόμενοι ὅπως προσέλθωσιν κατὰ τὴν ἡμέραν τοῦ πλειστηριασμοῦ ἐνώπιόν μου καὶ πλειοδοτήσωσιν. Ἡ παροῦσα περίληψις δημοσιευθήσεται καὶ διὰ μιᾶς τῶν ἐνταῦθα ἐκδιδομένων ἡμερησίων ἐφημερίδων κατὰ τὰς διατάξεις τοῦ Νόμου, δαπάναις τῆς ἐπισπευδούσης καὶ εἰς βάρος τῆς ἐκπλειστηριαζομένης περιουσίας. Εἰς τὸ βιβλίον ὑποθηκῶν τοῦ Δήμου Πατρέων, ὑφίστανται ἐγγεγραμμέναι αἱ ἑξῆς ὑποθῆκαι καὶ προσημειώσεις κατὰ τοῦ ἀνωτέρου ὀφειλέτου Νικολάου Ἰωάννου Θεοφιλάτου καὶ εἰς τὸ κατασχεθὲν ὡς ἄνω ἀκίνητον. 1) Προσημείωσις ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 1ην Ἰουνίου 1976 εἰς τόμον 383 καὶ ἀριθμὸν 70755, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1119) 1976 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, καὶ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α. Ε., διὰ τὸ ποσὸν τῶν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου (1.000.000) τραπεῖσα ὁλοσχερῶς εἰς ὑποθήκην.—2) Προσημείωσις Ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 20ὴν Αὐγούστου 1976, εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόμον καὶ ἀριθμόν, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1588)1976 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, ὑπὲρ τῆς Ἑθνικῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος Α.Ε. καὶ διὰ ποσὸν δραχμῶν ἑπτακοσίων εἴκοσι χιλιάδων (720.000) τραπεῖσα ὁλοσχερῶς εἰς Ὑποθήκην.—3) Προσημείωσις Ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 14ην Ἰανουαρίου 1977 εἰς τόμον 388 καὶ ἀριθμὸν 71.526, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθ. 29)1977 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν καὶ ὑπὲρ τῆς ἐν Πάτραις ἐδρευούσης ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΔΥΝΑΜΙΚΗ — ΑΕ» καὶ διὰ ποσὸν δραχμῶν ἑνὸς ἑκατομμυρίου πεντακοσίων χιλιάδων (1.500.000) τραπεῖσα μερικῶς εἰς ὑποθήκην διὰ ποσὸν δραχμῶν τετρακοσίων τεσσαράκοντα πέντε χιλιάδων (445.000).—4) Προσημείωσις Ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 15ην Ἰανουαρίου 1977 εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόμον καὶ ἀριθμόν, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 11)1977 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, ὑπὲρ τῆς ἐν Λιοσίοις Ἀττικῆς ἐδρευούσης Ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΣΟΛΗΣ—Ε.Π.Ε.» διὰ ποσὸν δραχμῶν τριακοσίων εἴκοσι ἑπτὰ χιλιάδων (327.000). —5) Προσημείωσις Ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 21ην Μαρτίου 1977 εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόμον καὶ ἀριθμόν, δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 4486) 1977 ἀποφάσεως τοῦ Εἰρηνοδικείου Ἀθηνῶν, καὶ τῆς ὑπ' ἀριθ. 60)1977 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, ὑπὲρ τῆς ἐν Λιοσίοις Ἀττικῆς ἐδρευούσης ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΣΟΛΗΣ—Ε.Π.Ε.» διὰ ποσὸν δραχμῶν τριακοσίων πεντήκοντα χιλιάδων (350.000). —6) Προσημείωσις Ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 28ην Μαρτίου 1977 εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόμον καὶ ἀριθμὸν δυνάμει τῆς ὑπ' ἀριθμὸν 1151) 1977 ἀποφάσεως τοῦ Μονομελοῦς Πρωτοδικείου Πατρῶν, ὑπὲρ τοῦ Νικολάου Βασ. Σολῆ, διὰ ποσὸν δραχμῶν τριακοσίων εἴκοσι πέντε χιλιάδων (325.000). Αἱ ἀνωτέρω δύο προσημειώσεις ἐτράπησαν ὁλοσχερῶς εἰς Ὑποθήκας.— 7) Προσημείωσις Ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 19ην Ἀπριλίου 1977 εἰς τόμον 391 καὶ ἀριθμὸν 71.930 ὑπὲρ τῆς ἐν Λιοσίοις Ἀττικῆς ἐδρευούσης ἑταιρείας ὑπὸ τὴν ἐπωνυμίαν «ΝΙΚΟΛΑΟΣ Β. ΣΟΛΗΣ —ΕΠΕ» καὶ διὰ ποσὸν δραχμῶν διακοσίων ἑξήκοντα πέντε χιλιάδων ἑπτακοσίων (265.700) καὶ —8) Προσημείωσις Ὑποθήκης ἐγγραφεῖσα τὴν 29ην Ἀπριλίου 1977 εἰς τὸν αὐτὸν ὡς ἄνω τόμον καὶ ἀριθμόν, καὶ ὑπὲρ τοῦ Ἀποστόλου Ἀνδρ. Καρλῆ, κατοίκου Πατρῶν καὶ διὰ ποσὸν δραχμῶν ἑπτακοσίων χιλιάδων (700.000). Ἐγένετο ἡ παροῦσα σήμερον τὴν δεκάτην ἑβδόμην (17ην) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου τοῦ χιλιοστοῦ ἐννεακοσιοστοῦ ἑβδομηκοστοῦ ὀγδόου (1978) ἔτους, ἡμέραν Τρίτην, ἐν Πάτραις, καὶ ἐν τῷ Συμβολαιογραφείῳ μου κειμένῳ ἐν τῷ πρώτῳ (Αῳ) ὀρόφῳ τῆς ἐν Πάτραις καὶ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Δημητρίου Βότση ἀριθμὸς 42 πολυκατοικίας καὶ ἐν τῷ ὑπὸ στοιχεῖα Α2 διαμερίσματι, ἰδιοκτησίας Εὐτυχίου Ἀντωνίου Πεντάρη, δι' ὃ εἰσπρακτέα τέλη καὶ δικαιώματα δραχμαὶ 404, ὡς καὶ δραχμαὶ 269 δι' ἓν ἀντίγραφον καὶ πρὸς βεβαίωσιν ὑπογράφεται παρ' ἐμοῦ τοῦ Συμβολαιογράφου, ὡς ἕπεται.

Ὁ Συμβολαιογράφος Πατρῶν

(Τ. Σ.)

ΓΕΩΡΓΙΟΣ Π. ΚΟΣΜΑΣ

Η ΜΕΓΑΛΗ ΣΥΖΗΤΗΣΗ ΓΙΑ ΤΟΝ ΣΟΣΙΑΛΙΣΜΟ

4. Οἱ Ἰσπανοὶ κομμουνιστὲς δὲν θεωροῦν σὰ μοναδικὸ τὸ πρότυπο τοῦ σοσιαλισμοῦ στὴ Σοβιετικὴ Ἕνωση

ΔΙΕΓΡΑΦΗ ΣΤΟ Κ.Κ. ΙΣΠΑΝΙΑΣ Ο ΤΙΤΛΟΣ "ΛΕΝΙΝΙΣΤΙΚΟ,,

Μὲ τὴν προτροπὴ τῆς Νελιάνα Τερσίνι, ἀνταποκρίτριας τῆς «Πιάτζε Σέρα» στὴ Μαδρίτη, ὁ Μανουὲλ Ἀζκαράτε, ὑπεύθυνος τοῦ Κ.Κ. Ἱσπανίας, γιὰ τὶς διεθνεῖς ὑποθέσεις μπαίνει στὴ συζήτηση ποὺ συνεχίζεται στὴν Ἰταλία μετὰ τὸ ἄρθρο — μανιφέστο τοῦ σοσιαλιστῆ γραμματέα Κράξι, στὸ περιοδικὸ «Ἔσπρέσσο».

«Ὁ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗΣ τοῦ γείτονα εἶναι πάντα καλύτερος. Σὲ πολλὲς περιπτώσεις οἱ Ἰσπανοὶ σοσιαλιστὲς μᾶς ἐπανέλαβαν: «Βέβαια, ἂν εἴσασταν σὰν τοὺς Ἰταλοὺς κομμουνιστές, τὸ πρᾶγμα θὰ ἦταν διαφορετικό». Ἀκριβῶς ὅπως λέει σήμερα ὁ Κράξι στοὺς Ἰταλοὺς κομμουνιστὲς ὅτι θάπρεπε νὰ εἶχαν «τὸ θάρρος τῶν Ἰσπανῶν».

Ὁ Μανουὲλ Ἀζκαράτε, 60 χρονῶν, σαράντα ἀπὸ τὰ ὁποῖα ἔζησε στὴν παρανομία, ὁρίστηκε στὸ τελευταῖο συνέδριο τοῦ Ἰσπανικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος — τὸ πρῶτο ποὺ ἔγινε νόμιμα, τὸν περασμένο Ἰούνιο στὴ Μαδρίτη — ὑπεύθυνος γιὰ τὸ τμῆμα διεθνῶν σχέσεων. Θεωρεῖται ἕνας ἀπὸ τοὺς κύριους ἐμπνευστὲς τῆς «αὐτόνομης» γραμμῆς, ποὺ ὁδήγησε τὸ Κ.Κ. Ἱσπανίας νὰ ἀπομακρυνθεῖ ἀπὸ τὴν κληρονομιὰ τοῦ λενινισμοῦ σὰν δόγμα. Ἀκριβῶς κατὰ τοῦ Ἀζκαράτε, ἄλλωστε, στράφηκαν, τὴν περασμένη ἄνοιξη, τὰ πιὸ ἐπιθετικὰ ἄρθρα τοῦ σοβιετικοῦ περιοδικοῦ «Νέοι Καιροί».

*

—Ποιὰ εἶναι ἡ γνώμη τοῦ Ἰσπανικοῦ Κομμουνιστικοῦ Κόμματος, σχετικὰ μὲ τὴ συζήτηση ποὺ ξεσήκωσε τὸ κείμενο τοῦ γραμματέα τοῦ ΣΚΙ Κράξι;

«Στὴν περίοδο τῆς προετοιμασίας τοῦ 9ου συνεδρίου μας, ἐξελίχθηκε στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κόμματός μας ἡ πιὸ βαθειὰ ἴσως συζήτηση ποὺ ἔγινε τὰ τελευταῖα χρόνια στὴν Ἱσπανία, σχετικὰ μὲ τὸν ρόλο τοῦ λενινισμοῦ καὶ τοῦ μαρξισμοῦ σὰν θεωρητικὲς βάσεις τοῦ κόμματος. Τὸ ἀποτέλεσμα ἦταν κυρίως ἡ διάκριση μεταξὺ τῆς ἀξίας τὴν ὁποία ἀκόμη ἀντιπροσωπεύει ὁ μαρξισμὸς καὶ τῆς χρήσης τοῦ λενινισμοῦ τὴν ὁποία μποροῦμε νὰ κάνουμε σήμερα, χωρὶς νὰ ἀρνιόμαστε οὔτε τὸν ἕνα οὔτε τὸν ἄλλο. Ὁ μαρξισμὸς ὅμως, σὰν ἐπιστημονικὴ θεωρία ποὺ ἀποσκοπεῖ στὴ μεταμόρφωση τῆς καπιταλιστικῆς κοινωνίας σὲ σοσιαλιστική, εἶναι αὐτὴ τὴν ἱστορικὴ στιγμὴ πιὸ ἐπίκαιρος παρὰ ποτέ. Ζοῦμε σὲ μιὰ ἰδιόρρυθμη ἐποχή, στὴν ὁποία ἡ γιγαντιαία πρόοδος τῆς τεχνικῆς ποὺ ἔγινε δὲν κατάφερε νὰ ἐπιλύσει τὰ μεγάλα ἀνθρώπινα προβλήματα τὴν οἰκονομικὴ κρίση, τὸν πληθωρισμό, τὴν ἀνεργία καὶ τὴν ἐκμετάλλευση ποὺ εἶναι τὰ ἰδιαίτερα χαρακτηριστικὰ μιᾶς κατανα λωτικῆς κοινωνίας.

»Ἑπομένως, ἐξαιτίας τῆς ἐπικαιρότητάς του, ἐγὼ πιστεύω ὅτι ὁ μαρξισμὸς πρέπει νὰ θεωρεῖται μία ὑπὸ τὶς θεωρητικὲς βάσεις τοῦ κόμματός μας, τῶν κομμουνιστικῶν κομμάτων γενικά. Ὅσο γιὰ τὸν λενινισμό, ἐμεῖς πιστεύουμε ὅτι ἔχουν δοθεῖ διάφορες ἑρμηνεῖες αὐτοῦ τοῦ ὅρου. Κατ' ἀρχὴν, εἶναι μιὰ λέξη ποὺ δημιουργήθηκε μετὰ τὸν θάνατο τοῦ Λένιν καὶ χρησιμοποιήθηκε σὰν ὄργανο ἤδη μέσα στοὺς κόλπους τοῦ μπολσεβικικοῦ κόμματος ἀπὸ διάφορες ὁμάδες. Στὴ συνέχεια, οἱ ἐκφράσεις «λενινισμός», «μαρξισμὸς — λενινισμὸς» καὶ «μαρξισμὸς — λενινισμὸς — σταλινισμὸς» ὑπῆρξαν, θὰ ἔλεγα, ἕνας τρόπος ὑποβιβασμοῦ τόσο τοῦ μαρξισμοῦ ὅσο καὶ τοῦ ἴδιου τοῦ διδάγματος τοῦ Λένιν. Ἡ ἀπόφασή μας νὰ καταργήσουμε, στὴν ἐπωνυμία τοῦ κόμματος, τὸν ὅρο «λενινιστικὸ» προέρχεται ἀκριβῶς ἀπὸ τὴν ἀνάγκη τῆς διασάφησης ὅτι δὲν ἐφαρμόζαμε πιὰ ἐκεῖνο τὸν λενινισμὸ δογματικοῦ χαρακτῆρα. Καθὼς καὶ ὅτι τὸ σοβιετικὸ πρότυπο δὲν εἶναι τὸ μοναδικὸ ποὺ μπορεῖ νὰ ἐφαρμοστεῖ. Βέβαια, δηλώσαμε ὅτι στὸν λενινισμὸ ὑπάρχουν μεθοδολογικὲς ἀξίες ποὺ μποροῦμε νὰ τὶς ἀκολουθήσουμε καὶ δηλώσαμε ὅτι νοιώθουμε ἀκόμη σὰν συνεχιστὲς τῆς σοβιετικῆς ἐπανάστασης. Ὅμως τὸ πρότυπο ποὺ πρέπει νὰ δημιουργηθεῖ εἶναι διαφορετικό».

«Πάνω σ' αὐτὸ τὸ θέμα ἐξελίσσεται τώρα ἡ συζήτηση στὸ ἐσωτερικὸ τοῦ κόμματος. Μιὰ συζήτηση ποὺ δὲν μπορεῖ νὰ καταλήξει πουθενὰ μὲ δηλώσεις ἀπὸ καθέδρας. Τὸ γραπτὸ τοῦ Κράξι μοῦ προκάλεσε, προσωπικά, λύπη. Ὄχι μόνο γιὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἔβαλε στὴν ἀποθήκη με τὰ ἄχρηστα τὸν Μάρξ — πρᾶγμα ποὺ τὸ ἰσπανικὸ Ἐργατικὸ Σοσιαλιστικὸ Κόμμα δὲν κατάφερε νὰ κάνει, οὔτε κὰν μὲ κάποιες ἄκαιρες δηλώσεις ὡρισμένων ἰθυνόντων του — ἀλλὰ κύρια γιὰ τὴν καρικατούρα τοῦ Λένιν ποὺ δίνει. Ὁ Κράξι χρησιμοποιεῖ ξανὰ τὴ μέθοδο τῶν «τεμαχισμένων ἀποσπασμάτων», μία μέθοδο ἀπέναντι στὴν ὁποία, ἐμεῖς ποὺ ὑπήρξαμε σταλινιστές, εἴμαστε πολὺ καχύποπτοι. Εἶναι ἡ τυπικὴ μέθοδος ὁποιασδήποτε μορφῆς δογματισμοῦ. Ἐμεῖς οἱ Ἰσπανοὶ κομμουνιστὲς ὑποφέραμε πολὺ ἀπ' αὐτό.

«Πρέπει νὰ ξεκαθαρίσουμε ὅν ὅπως στὴν περίπτωση τοῦ Κράξι, θέλουμε νὰ κάνουμε προταγάνδα ἀποκτώντας εὔκολες συμπάθειες (ἀλλὰ μ' αὐτὸ δὲν θέλω νὰ ἐκφράσω κρίσεις γιὰ ἕνα κόμμα ποὺ δὲν εἶναι τὸ δικό μου) ἢ ἂν θέλουμε νὰ κάνουμε μιὰ θεωρητικὴ ἔρευνα μὲ κάποια ἐπιστημονικὴ αὐστηρότητα. Ἂν εἶναι ἔτσι, δὲν μποροῦμε νὰ ἀναφέρουμε ἐπιφανειακὰ τὸν Προυντόν, τὸν Μάρξ καὶ τὸν Λένιν. Ἡ ἐμφάνιση τοῦ Προυντὸν μὲ ἄφησε ἄλλωστε ἀμήχανο. Τὸ νὰ τὸν βγάλει ἔξω ἀκριβῶς σὲ μιὰ στιγμὴ στὴν ὁποία τὸ εὐρωπαϊκὸ προοδευτικὸ κίνημα ἀσχολεῖται μὲ τὸ πρόβλημα τῆς πολιτιστικῆς ἐπανάστασης, τῆς ἐλευθερίας τῆς γυναίκας, εἶναι λυπηρό. Ὅλοι ξέρουμε ὅτι σ' αὐτὸ τὸν τομέα ἡ ἰδεολογία τοῦ Προυντὸν ἔχει ἕνα χαρακτῆρα καθαρὰ ἀντιδραστικό».

—Τὶ συνέπειες μπορεῖ νὰ προκαλέσει στὸν διάλογο μεταξὺ σοσιαλιστῶν καὶ κομμουνιστῶν στὴν Ἐὐρώπη, ἡ ἐπέμβαση τοῦ Κράξι καὶ ἡ διαμάχη ποὺ ἀκολούθησε στὴν Ἰταλία;

«Εἶναι δύσκολο νὰ τὸ ποῦμε σήμερα. Τὸ βασικὸ θέμα εἶναι ὅτι μερικὰ ἀπὸ τὰ δυτ